

בְּאֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר אָוַעַד לְךָ שָׁמָּה קִדְּשׁ קִדְּשִׁים תִּהְיֶה לָּכֶם:
וַנֹּאמֶר: וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת־
הַנִּירֹת יִקְטִירָנָה: וּבְהַעֲלֹת אֶהְרֹן אֶת־הַנִּירֹת בֵּין הָעֲרֵבִים יִקְטִירָנָה
קְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנָי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם:

תָּנוּ רַבָּנָן: קְטֹרֶת הִיְתָה נַעֲשִׂית שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁמוֹנָה מָנָה.
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וַחֲמִשָּׁה כֶּנֶגֶד יְמוֹת הַחֲמָה מָנָה לְכָל יוֹם. פָּרַס
בְּשַׁחֲרִית וּפָרַס בֵּין הָעֲרֵבִים. וְשִׁלְשָׁה מָנִים יִתְרִים שָׁמָּה מִכֻּנִּיס
כֹּהֵן גָּדוֹל מְלֹא חֲפָנָיו בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים וְנוֹתֵן אוֹתָם לְמַכְתָּשֶׁת בְּעָרֵב
יוֹם הַכַּפּוּרִים וְשׁוֹחֲקוֹן יָפָה כִּדִּי שְׁתֵּהָא דְקָה מִן הַדְּקָה:

תָּנוּ רַבָּנָן: פְּטוּם הַקְטֹרֶת אֶחָד עָשָׂר סַמָּנִים הָיוּ בָּהּ וְאֵלוּ הֵן: הַצָּרִי.
וְהַצָּפוֹן. וְהַחֲלָבָנָה. וְהַלְּבֹנָה. מִשְׁקַל שְׁבַעַיִם שְׁבַעַיִם מָנָה. מוֹר.
וּקְצִיעָה. שְׁבֵלֶת גֶּרֶד. וְכֹרֶכֶם. מִשְׁקַל שְׁשָׁה עָשָׂר שְׁשָׁה עָשָׂר מָנָה.
הַקִּשְׁטֹט שְׁנַיִם עָשָׂר. קְלוּפָה שְׁלוֹשָׁה. קִנְמוֹן תְּשַׁעַה. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה
תְּשַׁעַה קִבִּין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקִבִּין תְּלָתָא. אִם אֵין לוֹ יֵין
קַפְרִיסִין מְבִיא חֲמַר חוֹר עֲתִיק. מְלַח סְדוּמִית רְבַע. מַעֲלָה עֲשָׂן כָּל
שְׁהוּא. רַבִּי נֶתָן אוֹמֵר אֵף כִּפֶּת הַיֵּרֶדֶן כָּל שְׁהוּא. אִם נֶתָן בָּהּ דְּבִשׁ
פְּסָלָה. וְאִם חֲסַר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חָיֵב מִיְתָה:

רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר הַצָּרִי אֵינּוּ אֶלָּא שָׂרָף הַנוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְטָף. בּוֹרִית
כַּרְשִׁינָה שְׁשָׁפִין בָּהּ אֶת הַצָּפוֹן כִּדִּי שְׁתֵּהָא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין שְׁשׁוֹרִין
בּוֹ אֶת הַצָּפוֹן כִּדִּי שְׁתֵּהָא עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ אֶלָּא שְׁאִין
מִכֻּנִּיסִים מִי רַגְלִים לְמַקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תָּנִיא רַבִּי נֶתָן אוֹמֵר כְּשֵׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הֵדֵק הֵיטֵב הֵיטֵב הֵדֵק
מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפָה לְבָשָׂמִים. פְּטָמָה לְחַצְאִין כְּשָׂרָה לְשִׁלִּישׁ וְלָרַבִּיעַ
לֹא שְׁמַעְנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה: זֶה הַכָּלֵל אִם כְּמִדְתָּהּ כְּשָׂרָה לְחַצְאִין.
וְאִם חֲסַר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חָיֵב מִיְתָה:

תָּנִיָא בַר קַפְרָא אוֹמֵר: אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיְתָה בָּאָה
שֶׁל שִׁירִים לְחֻצָּאִין. וְעוֹד תַּנִּי בַר קַפְרָא: אֵלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קְרִטוֹב
שֶׁל דְּבַשׁ אֵין אָדָם יְכוֹל לְעַמֵּד מִפְּנֵי רִיחָהּ, וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ
דְּבַשׁ מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה: כִּי כָל שָׂאֵר וְכָל דְּבַשׁ לֹא תִקְטִירוּ
מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לֵי:

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים. גְּלוּי לְפָנַי כֶּסֶא כְּבוֹדָךְ אֲשֶׁר מִדַּת הַדִּין מְתוּחָה עָלֵינוּ
בְּעוֹנֹתֵינוּ, וּבֵאֵנוּ לְחִלּוֹת פָּנֶיךָ שֶׁתַּעֲצֹר הַמַּגָּפָה וְהַמְשַׁחִית מֵעָלֵינוּ וְלֹא
תִתֵּן הַמְשַׁחִית לָבוֹא אֶל בְּתֵינוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל טְפִינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ כְּעֵנִין
שְׁנֵאמַר: תִּפְּוֹן תְּפִלְתֵי קְטָרֵת לְפָנֶיךָ מִשָּׂאת כַּפֵּי מִנְחַת עָרֵב: וְכֹמוֹ
שֶׁקַּבְּלַת קְטָרֵת הַסָּמִים שֶׁהַקְטִיר לְפָנֶיךָ אֶהְרֹן הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר הִחֵל
הַנֶּגֶף בָּעָם. שְׁנֵאמַר: וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמִּתִּים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמַּגָּפָה:
וְכֹן דָּוִד שְׁנֵאמַר: וַיִּבֶן שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיַּעַל עֹלֹת וַיִּשְׁלַמֵם
וַיַּעֲתֵר יְהוָה לְאַרְצָן וַתַּעֲצֹר הַמַּגָּפָה מֵעַל יִשְׂרָאֵל: כִּי אַתָּה אָבִינוּ וְלָךְ
תְּלוּיּוֹת עֵינֵינוּ. רַפְּאֵנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה כִּי תִהְלָתֵנוּ אַתָּה:
שָׁכֵן כְּתוֹב בְּתוֹרָתְךָ וְהִסִּיר יְהוָה מִמֶּךָ כָּל־חֲלֵי וְכָל־מַדּוּי מַצְרִים
הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעַת לֹא יִשְׁימֵם בָּךְ וְנִתְּנָם בְּכָל־שְׁנֵאֵיךְ:

לֵי הַיְשׁוּעָה עַל־עִמָּךְ בְּרַכְתָּךְ סְלָה: ^{ג"פ}

יִ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה: ^{ג"פ}

יִ צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטַח בְּךָ: ^{ג"פ}

יִ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קְרָאֵנוּ: ^{ג"פ}

קדיש יתום

יתגדל ויתקדש שְׁמִיהּ רַבָּא

בְּעֻלְמָא דְּבָרָא כְּרַעוּתִיהּ וַיְמַלִּיךְ מְלָכוּתִיהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן

וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהִי שְׁמֵי הַרְבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עַלְמֵי
יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא
וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵי דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְעֵלְא מְכַל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא
דְאַמְרֵן בְּעֵלְמָא וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְהִי שְׁלָמָא רְבָא מִן שְׁמֵי וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן:

ואין גוזרים תענית בזמן מגיפה מפני הסכנה, אך מרבים בתפילות ותחנונים, ובמזמורי תהלים
בציבור. (ורעק"א כתב עוד לומר את תפילות "אל רחום שמך", "עננו ה' עננו" ו"מי שענה לאברהם
אבינו" שאומרים בימי הסליחות), ויש שנהגו שהש"ץ אומר "והוא רחום" הארוך שאומרים בשני
וחמישי בקול רם וקול בוכים, (מנהג פפד"מ) ויש שהוסיפו לומר אחרי תחנון את תחינות "יהי רצון
מלפני אבינו שבשמים לכוון את בית חיינו... לרחם עלינו ועל פליטתנו..." עד "השתא בעגלא ובזמן
קריב". ואחריו "שומר ישראל". (אגרות סופרים). ויקפידו על כל הוראות הרופאים ובפרט להשמר
מדאגה ולהיות שמח וטוב לב. ובמהרה יקויים בנו "כל המחלה אשר שמתני במצרים לא אשים עליך כי
אני ה' רופאך" אמן.

פסוקי המגפה

פסוקים אלו נדפסו בסדר המעמדות בסיום אמירת פרשת הקרבנות, (והמדפיס מביא שם ממדרש
הנעלם "דהני פסוקי מגנו ומצלו מדבר ח"ו כעובדא דר' אחא... וכן עבדו ואבתטל מנייהו מותנא וכו')
וכתב ה'יוסף אומץ' שיש לאומרם רק בזמן מגיפה ולכן הצגתים פה להשלמת העניין:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֱהֲרֹן קַח אֶת־הַמִּחָתָה וְתֵן־עֲלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ
וְיִשִּׁים קִטְוֹת וְהוֹלִךְ מִהֲרָה אֶל־הָעֵדָה וְכִפֵּר עֲלֵיהֶם כִּי־יֵצֵא הַקֶּצֶף
מִלִּפְנֵי יְהוָה הַחֵל הַנֶּגֶף: וַיִּקַּח אֱהֲרֹן כַּאֲשֶׁר אָמַר מֹשֶׁה וַיֵּרֶץ אֶל־
תּוֹךְ הַקֶּהֱל וְהִנֵּה הַחֵל הַנֶּגֶף בָּעָם וַיִּתֵּן אֶת־הַקִּטְוֹת וַיִּכְפֹּר עַל־הָעָם:
וַיַּעֲמֵד בֵּין־הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמַּגָּפָה: וַיְהִיו הַמֵּתִים בַּמַּגָּפָה
אַרְבַּעַת עָשָׂר אֶלֶף וַשְּׁבַע מֵאוֹת מְלֻבָּד הַמֵּתִים עַל־דְּבַר־קִרְחָה: וַיָּשָׁב
אֱהֲרֹן אֶל־מֹשֶׁה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַמַּגָּפָה נִעְצְרָה: